

Nagy Gáspár

HAJNALKA

Hajnalka bíbor virága sötétben ébred világra	szerelmes szívű hajnalka vérem véredhez omlana
bársonyos sötét bíbora kinyílik mindig hajnalra	hajnali órán kápolnám álomba aztán ápolnám
szerelmet áhít tölcsére szerelmet kapnék cserébe	nappali álom halálos közelebb visz a halálhoz
szerelmet ásít tölcsére harmatot töltsél mélyére	gyönyört hirdető virágom tölcséres kelyhed bezárom
dicsérje harmat záporát éltem haló- és hímporát	szívem dobogná színeid egy nyáron át októberig
hajnalka éltem hajnala szívem szívedhez hajlana	bíborpiros és égszínkék virágot hozzad én vinnék

képzeletemben nem volt reg
ilyen felhőtlen boldog ég!

(1998)

Monoszló Dezső

CSENDÉLET

Rokokó bölcső
fehér a máza
kék szalagokkal kicifrázva
konyha felől kövér cselédlány sóhaja
ördögadta kell teregetni
Rózi rak majd a tűzre
hogyan volt ki tudja
senki

rokokó bölcső
koporsó álca
kék virágokból koszorúk lánca
oszlik a gyásznép
köd a temetőt belengi
vagy régi szivarka füstje
hogyan volt ki tudja
senki

két ringó híd között
valami élet
baba diák férfi
akit valaki féltett
hangulat csupán mely a képet teremt
nélküle
hogyan volt ki tudja
senki